

PÉNZÜGYMINISZTERIUM
MINISZTER

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: II/1712-8/2018	
Érkezett: 2019 MÁJ 13.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>[Signature]</i>

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Iktatószám: PM/10291-1/2019.
Hiv. szám: II/1712-7/2018.
Tárgy: a lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló 2018. évi LXIII. törvény egyes rendelkezései Alaptörvénnyel való összhangja utólagos vizsgálata

Tisztelt

A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló 2018. évi LXIII. törvény egyes rendelkezései Alaptörvénnyel való összhangja utólagos vizsgálatára irányuló indítvánnyal kapcsolatos megkeresését köszönettel megkaptam. Az indítvánnyal összefüggésben az alábbiakról tájékoztatom.

A lakástakarékpénztárak állami támogatása a modellként szolgáló osztrák vagy német konstrukciókhoz viszonyítva Magyarországon kiemelkedően nagyvonalú volt. A 90-es évek végi kamatkörnyezet, valamint egy újszerű konstrukció bevezetésének állam általi ösztönzése ezen nagyvonalúságot kezdetben indokolhatta, a közelmúltra azonban már lényegében tarthatatlanná vált.

Az elmúlt időszakban bevezetésre került és a tervezett otthonteremtési támogatások azt eredményezték, hogy a rendelkezésre álló költségvetési keretekre is figyelemmel a lakástámogatásokhoz kapcsolódó állami prioritások újragondolása vált szükségessé, amelybe ezen konstrukció költségvetési támogatása már nem „fért bele”. A döntés háttérében állt az is, hogy a lakosság a vagyonának 3%-át (800 milliárd forintot a 20 000 milliárd forintból) tartja lakástakarékpénztárban, ugyanakkor a támogatott öngondoskodási formákra fordított állami támogatás több, mint 10%-át teszi ki a lakástakarékpénztári befizetések állami támogatása. 2018-ban már több, mint 70 milliárd forint került lakástakarékpénztári állami támogatásként folyósításra, amely a 2013-as 36 milliárd forintnak majdnem a kétszerese. Ezzel megállapítható, hogy a támogatás hatékonysága megkérdőjelezhető.

Egy állami támogatás megszüntetése ugyanakkor minden esetben érdeksérelmekkel jár, valamint kiváltja azt a hatást, hogy a korábbi szándékukat felülvizsgálva az utolsó pillanatban igyekeznek a támogatást igénybe venni. Ezen utóbbi hatást jól mutatja, hogy miközben 2017.

év végén kevesebb, mint 1,2 millió támogatott szerződés volt, az indítvány által sérelmezett törvényjavaslat benyújtása, valamint hatálybalépése közötti időszakban mintegy 140 ezer új szerződés került megkötésre. A szerződések 12%-os hirtelen megemelkedése álláspontom szerint egyúttal arra is rávilágít, hogy az új szerződések mögött elsődlegesen már nem egy kellően átgondolt jövőbeni lakáscél van, hanem a termék általános megtakarítási jellege, állami támogatással elérhető hozama.

Mindez pedig utólag is megerősítette a törvényjavaslat elfogadásának, valamint hatálybalépésének indítványozók által sérelmezett módját. Egy hosszabb idő biztosítása előre várható módon jóval nagyobb mértékben megemelte volna az újonnan kötött szerződések számát, amely a költségvetés számára is jelentős többletterhet eredményezett volna.

Kérem tájékoztatásom szíves tudomásulvételét.

Budapest, 2019. május „6.”

Üdvözlettel:

Varga Mihály

